

i Kraft af Loven maatte handle paa sit Ansvar. Udkastet er nu blevet affattet saaledes, at Ordren i Tilfælde af fjendeligt Overfald kan udfærdiges af Justitsministeren uden forud erhvervet Kongelig Resolution, men ikke ellers.

Til § 4.

Da Tjenesten i Borgervæbningen og Brandcorpset er at ansee som en communal Byrde, maa Forpligtelsen til at tjene deri i Reglen paaahvile Enhver, som har Ophold i Communen og nyder Godt af de communale Indretninger. Da det imidlertid vilde være uden synderlig Nytte for Communen, om Tjeneste blev affordret dem, som kun have et midlertidigt og kortvarigt Ophold i Staden, medens det paa den anden Side kunde blive meget trykkende for disse at skulle gjøre Tjeneste, i Særdeleshed forsaavidt de maatte anskaffe sig Uniform eller gjenneengaae en Exerceercole, er det fundet nødvendigt at indskrænke Forpligtelsen til dem, hvis Ophold kan antages at ville blive af længere Varighed, hvilket da kan betegnes enten derved, at de Paagældende have taget fast Bopæl, eller ogsaa uden dette ere indtraadte i Stillinger, der for længere Tid binde dem her til Staden, saasom ved at tage Borgerstab, overtage en offentlig eller communal Bestilling, tage fast Tjeneste, eller og derved, at de, uden at være bundne ved slige Stillinger, ere forblevne her i eet Aar eller derover. Det er imidlertid anset som en Selvfølge, at fremmede Gesandter og medhavende Personale saavel som de i deres personlige Tjeneste staaende Udlændinge maae være fritagne. Derimod findes der ingen Grund til at fritage andre Udlændinge, som ere i noget af de ovenanførte Tilfælde, om de end ikke, saaledes som Loven af 12te Februar 1849 § 1 bestemmer med Hensyn til Børnepligten, have erhvervet „fast Hjem“ her i Riget. Det maa nemlig ikke oversees, at Tjenesten i de borgerlige Corps ikke er nogen egentlig Præstation af Børnepligten, og ligesom det hidtil har været Regel at medtage Udlændinge, der i alt Fald have opholdt sig her i Staden i eet Aar, saaledes vilde Udlændinges Fritagelse kunne medføre Begunstigelser, som navnlig i Svendeklassen vilde

opvække megen Misnøje. Der fandtes saa meget mindre Anledning til overhovedet at fritage Udlændinge, der ei have taget „fast Hjem“ her i Staden, som disse i Genhold til Udkastets § 13 Litr. c i Reglen ville blive ansatte ved Brandcorpset.

Til § 5.

Da de, som henhøre til den staaende Hær eller ere ansatte til fast militair Tjeneste ved Søetaten, til enhver Tid maae være til Lands forsvarets Raadighed, er det anset som en Selvfølge, at der ikke, saalange de ere i disse Stillinger, bør affordres dem Tjeneste ved de borgerlige Corps, om de end midlertidig maae være fritagne for militair Tjeneste. Det Modsatte kunde afftedkomme uanselige Collisioner. De derimod, som uden militair Stilling ere ansatte under Krigs- eller Marineministeriet, bør ei fritages videre end andre Embeds- eller Forretningsmænd under de øvrige Ministerier.

Under de foreløbige Forhandlinger med de vedkommende Autoriteter om denne Sag have endeel vægtige Stemmer udtalt sig for, at de, der have gjort 8 Aars stadig Tjeneste ved den staaende Hær som Menige eller Underofficerer og derfor i Genhold til Børnepligtlovens §§ 20 og 29 ere fritagne for Tjeneste i Forstærkningen, ogsaa bør fritages for Tjeneste i de borgerlige Corps, som antoges at træde i Stedet for Tjenesten i Forstærkningen. Imidlertid har ogsaa den Formenting fundet Understøttelse, at det bør forblive ved Udkastets Litr. b, da Indtrædelsen i Borgervæbningen ikke kan betragtes som noget Surrogat for Børnepligtens Opfyldelse, men som en Forpligtelse mod Communen, forsaavidt dens Udførelse lader sig forene med den almindelige Børnepligt, der er den principale. Denne Anskuelse er vistnok den rette. Børnepligtlovens § 40, 2det Afsnit, erklærer udtrykkelig, at Tjenesten i de borgerlige Corps alene er at betragte som en Communalbyrde „uden Hensyn til Børnepligten“, og det første Afsnit forudsætter endog, at Nogen paa een Gang kan henhøre til den staaende Hær og tillige kan være tjenestepflichtig ved Brandcorpset, og naar det i Slutningen af Sen bestemmes, at de, der ere ansatte ved de bevæbnede Borgercorps i Kjøbenhavn og øvrige faste Pladser og saaledes kunne ans-